

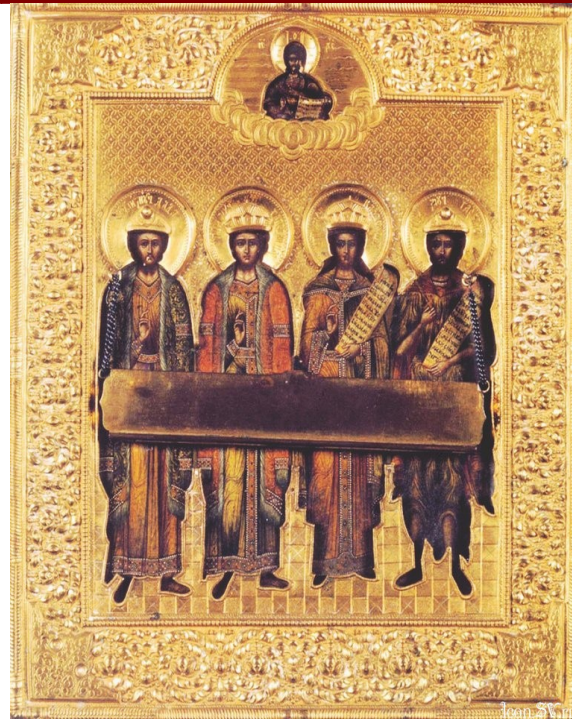
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Вісімнадцята Неділя після
П'ятидесятниці [+ Мучеників
Перських Дади, Гавелдая і Каздої
(і Габрала)]**

**Eighteenth Sunday after Pentecost
[+Martyrs Dada, Gabdelas and
Casdoe (and Gabral) of Persia]**

**Dix-huitième dimanche après la
Pentecôte [+ Martyrs Dada,
Gabdelas et Casdoe (et Gabral) de
Perse]**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«ЯК ХОЧЕТЕ, ЩОБ ЛЮДИ ЧИНИЛИ З ВАМИ...»

**«Тож любіть своїх ворогів, робіть добро, позичайте, не ждучи
нічого назад, і ваша за це нагорода великою буде, і синами
Всевишнього станете ви» (Луки 6:31-36)**

**Вісімнадцята Неділя після П'ятидесятниці [+ Мучеників Перських
Дади, Гавелдая і Каздої (і Габрала)]**

Вісімнадцята Неділя після П'ятидесятниці 12-го жовтня 2014, збігається з відзначенням на григоріанський календарі (це 29-го вересня на юліанському) перських Християн замучених за наказом короля Шапура II: Дади, Гавелдая, Каздої і Габрала (є різні варіанти написання їхніх імен). Розповідь про їх мучеництво подає цінну замітку про родинну любов і пристрасті, які випробовують і, на жаль, іноді руйнують цю благословенну установу, яка така необхідна для благополуччя і гармонії в житті особистому й суспільному.

Гавелдай і його сестра, Каздою, були дітьми короля Шапура. Сам він став був королем завдяки діям перських вельмож, які, після смерті його попередника, Ормізда II, убили старшого сина того короля, осліпили другого та ув'язнили третього, що також називався Ормізд, який згодом утік і знайшов притулок в Константинополі у Св. Костянтин Великого, та навіть воював проти своїх перських співвітчизників. Ці потужні чоловіки, як видно, вирішив зробити королем людину, чії життєві орієнтації і царювання вони могли б спрямовувати на власну користь. Одна з дружин короля, Іфра, була вагітна дитиною, яка стала Шапуром II, і вони його коронували, коли він був ще в утробі матері, положивши корону на живіт його матері - ймовірно, єдина така коронація в історії світу. Правив він протягом 70 років.

Державною релігією Персії був зороастризм, але в Шапура не було, спочатку, вороже наставлення до Християн. Все змінилося після навернення на християнство імператора Костянтина, його противника у війні, яку він вів проти Римської імперії. Він почав дивитися на перських Християн, як на ворожих агентів. Після смерті Костянтина він хотів подвоїти податки, виплачених Християнами, щоб фінансувати свою війну. Їх відмова призвела до хвилі переслідувань, в якій тисячі були страчені.

Кампанія Шапура проти послідовників Христа стала дуже особистою після арешту Дади, губернатора однієї з його віддалених провінцій, який став був Християнином. Тверда відмова Дади відкинути свою віру в Христа, незважаючи на страшні тортури, через які він проходив за допомогою чудес Господніх, пробудила інтерес сина Шапура Гавелдая, який також почав сповідувати віру в Того, Хто подавав таку силу й поміч Його слугі, Св. Даді. Шапур розлютився таким, на його погляд, виявом синівської непокори і зрадництва. Хоча його зороастрійська віра закликав до праведного життя, вільного від гніву і ревнощів, пристрасті короля, разом з його почуттям необмеженої влади над своїми підданими, привели його піддати свого сина на жорсткі тортури, яких Гавелдай переносив, як їх переносив Св. Дада.

Коли його сестра, Каздою, непокоряючись наказам їхнього батька, відвідала Гавелдая в тюрмі, приносячи йому води (тут співпадіння: вода ж гасить вогонь, якого зороастрійці шанували, як символ їхнього божества), вона теж почала вірити і сповідувати віру в Христа, Хто підтримував Своїх послідовників у їх свідченню про Його шлях любові та прощення. Кажуть, що перебування Гавелдая в тюрмі Шапура принесло фізичне зцілення деяким з його спів-в'язнів - а один з них, чарівник на ім'я Габрал, почав також сповідувати Христа, і став спів-Мучеником. Шапур не помилював свою дочку. Він наказав її побити і кинути і її у в'язницю.

Св. Гавделай молився за Каздою і запевнив її, що її страждання недовго трватимуть. Він готував себе до смерті, жалкуючи лише, що він не був досі охрещений. Одного разу він побачив двох пресвітерів, Дадія і Авдія, і попросив їх принести води і елею для Хрещення. У цей момент хмара осінило чоловіків, обливаючи Гавделая водою і елеєм, та й почувся Голос, що проголосив: «Рабе Божий, Ти вже – охрещений». Його обличчя стало сяяти і аромат наповнив повітря. Його вірність в коротці увінчалася мученицькою смертю. Каздою незабаром охрестив Дадій, після того, як йому з'явився Св. Гавделій з посудиною елею, просячи, щоб він приніс це Св. Таїнство разом з Євхаристією його сестрі в тюрму. Вона заснула в Господі відразу після отримання Таїнств.

І так Сім'я Христова збагатилася цими чотирьома Святими Мучениками. (Ім'я Св. Габрала не подають більшість календарів, але його бачимо в цій Іконі, яку тут

поміщуємо, якої оригінал, із вложеною частиною їхніх Святих Мощів, знаходиться в Москві.) Нещасний король Шапур II піддався своїм пристрастям гніву та мстивості і так позбавився присутності свого сина та дочки в своєму житті на землі. За Молитвами цих Святих Мучеників, нехай наші людські сім'ї на земні знаходять Благодать долати пристрасті, що, трагічно, розділюють багатьох з-поміж них. Нехай любов, яка впливає з самого Буття Бога, Який створив нас жити й процвітати в цьому благодатному дарі, надихає і активізує усіх нас, щоб ми подавали кожному ту любов якої ми всі прагнемо, щоб ми теж знаходили все більше та більше, оту Благодать, яка діє постійно, яка перетворює ворогів у друзів назавжди. Амінь.

“JUST AS YOU WANT MEN TO DO TO YOU...”

“But love your enemies, do good, and lend, hoping for nothing in return; and your reward will be great, and you will be sons of the Most High” (Luke 6:31-36)
Eighteenth Sunday after Pentecost
[+Martyrs Dada, Gabdelas and Casdoe (and Gabral) of Persia]

The Eighteenth Sunday after Pentecost on October 12, 2014, coincides with the commemoration on the Gregorian calendar (it is September 29 on the Julian) of the Persian Christians martyred at the behest of King Shapur II: Dada, Gabdelas, Casdoe and Gabral (there are various spellings of their names various sources). The account of their martyrdom affords an insight into family love and the passions which, alas, test and sometimes destroy that blessed estate which is so necessary for well-being and harmony in our lives and in society.

Gabdelas and his sister, Casdoe, were children of King Shapur. He himself had become king through the actions of Persian nobles who, after the death of his predecessor, Hormizd II, killed that king's eldest son, blinded the second and imprisoned the third, also named Hormizd, who later escaped and found refuge in Constantinople under St. Constantine the Great, and even fought against his Persian countrymen. These powerful men, it

«CE QUE VOUS VOULEZ QUE LES HOMMES FASSENT POUR VOUS...»

«Mais aimez vos ennemis, faites du bien, et prêtez sans rien espérer. Et votre récompense sera grande, et vous serez fils du Très Haut» (Luc 6: 31-36)
Dix-huitième dimanche après la Pentecôte [+ Martyrs Dada, Gabdelas et Casdoe (et Gabral) de Perse]

Le Dix-huitième Dimanche après la Pentecôte, le 12 octobre 2014, coïncide avec la commémoration sur le calendrier grégorien (il est le 29 septembre sur le julien) des Chrétiens persans martyrisé à la demande du roi Shapur II: Dada, Gabdelas, Casdoe et Gabral (il y en a diverses orthographes de leurs noms). Le récit de leur martyre offre un aperçu sur l'amour de la famille et les passions qui, hélas, éprouvent et parfois détruisent cette institution bénie qui est si nécessaire pour le bien-être et l'harmonie dans nos vies et dans la société.

Gabdelas et sa sœur, Casdoe, étaient les enfants du roi Shapur. Il avait lui-même devenir roi à travers les actions de nobles persans qui, après la mort de son prédécesseur, Hormizd II, ont tué le fils aîné de ce roi, aveuglé la deuxième et emprisonné le troisième, également nommé Hormizd, qui plus tard s'est

appears, had decided to make a king of someone whose life-orientation and reign they could direct themselves. One of the king's wives, Ifra, was pregnant with the child who would become Shapur II and they crowned him in utero, that is in his mother's womb, by placing the crown on his mother's belly – probably the only such coronation in the history of the world. He reigned for 70 years.

Persia's state religion was Zoroastrianism but Shapur was not, at first, hostile to Christians. That changed after the conversion to Christianity of Constantine, his opponent in the war he waged against the Roman Empire. He began to view Persian Christians as enemy agents. After Constantine's death he sought to double the taxes paid by Christians to finance his war. Their refusal brought about a wave of persecution in which thousands were put to death.

Shapur's campaign against the followers of Christ became very personal after the arrest of Dada, a governor of one of his outlying provinces, who had become a Christian. Dada's firm refusal to give up his faith in Christ in spite of terrible tortures, through which he passed with the aid of miraculous interventions from the Lord, awakened the interest of Shapur's son, Gabdelas, who also began to confess faith in the One Who gave such strength and help to His servant, St. Dada. Shapur was enraged at what he must have seen as filial disobedience and treachery. Although his Zoroastrian faith called for a righteousness free of anger and jealousy, the king's passions, together with his sense of having unlimited power over his subjects, led him to subject his own son to the cruelest of tortures, which Gabdelas endured as did St. Dada.

When his sister, Casdoe, disobeying their father's orders, visited Gabdelas in prison, bringing him water (coincidentally water extinguishes fire, which Zoroastrians revered as a symbol of their deity), she, too, began to believe and confess faith in the

échappé et a trouvé refuge à Constantinople sous Saint Constantin le Grand, et a même lutté contre ses compatriotes persans. Ces hommes puissants, paraît-il, avaient décidé de faire un roi de quelqu'un, dont l'orientation de la vie, et le règne ils pourraient diriger. Une des femmes du roi, Ifra, était enceinte de l'enfant qui allait devenir Shapur II et ils lui ont couronné in utero, c'est-à-dire au sein de sa mère, en plaçant la couronne sur son ventre - probablement la seule telle coronation dans l'histoire du monde. Il a régné pendant 70 ans.

La religion d'état en Perse était le zoroastrisme, mais Shapur n'était pas, au début, hostile aux Chrétiens. Cela a changé après la conversion au Christianisme de Constantin, son adversaire dans la guerre qu'il mena contre l'Empire romain. Il a commencé à voir les chrétiens persans comme agents de l'ennemi. Après la mort de Constantin, il a cherché à doubler les impôts payés par les Chrétiens pour financer sa guerre. Leur refus a provoqué une vague de persécution dans laquelle des milliers ont été mis à mort.

La campagne de Shapur contre les disciples du Christ est devenue très personnelle après l'arrestation de Dada, un gouverneur d'une de ses provinces éloignées, qui était devenu un Chrétien. Ferme refus de Dada à abandonner sa foi en Christ, en dépit de terribles tortures, où il passait à l'aide d'interventions miraculeuses du Seigneur, ont éveillé l'intérêt du fils de Shapur, Gabdelas, qui a également commencé à confesser la foi en Celui Qui a donné une telle force et aide à Son serviteur, Saint Dada. Shapur était furieux de ce qu'il devait vu la désobéissance filiale et de la trahison. Bien que sa foi zoroastrienne lui a appelé à une justice libre de la colère et de la jalousie, les passions du roi, avec son sentiment d'avoir un pouvoir illimité sur ses sujets, l'a amené à soumettre son propre fils à la plus cruelle des tortures,

Christ, Who sustained His followers in their witness to His way of love and forgiveness. It is said that Gabdelas' sojourn in Shapur's prison brought physical healing to some of his fellow-captives - and one of them, a sorcerer named Gabral, also began to confess Christ, and became a fellow-martyr. Shapur did not spare his daughter. He had her beaten and cast into prison as well.

St. Gabdelas prayed for Casdoe and assured her that her sufferings would not long endure. He prepared himself for death, regretting only that he had not been baptized. One day he saw two presbyters, Dadias and Abdi, and asked them to bring water and oil for Baptism. At that moment a cloud overshadowed the men, pouring water and oil over Gabdelas and a Voice was heard proclaiming: "Servant of God, you have already been baptized". His face became radiant and fragrance filled the air. His faithfulness was shortly crowned by a martyr's death. Casdoe was soon baptized by Dadias, to whom St. Gabdelas appeared with a vessel with oil, asking that he bring this Mystery together with the Eucharist to his sister in prison. She fell asleep in the Lord immediately upon receiving the Sacraments.

And so the Family of Christ was enriched by these four Holy Martyrs. (St. Gabral's name does not appear in most calendars, but he is shown in the Icon we have reproduced, whose original, with a portion of their Holy Relics embedded in it, is in Moscow.) The unfortunate King Shapur II permitted his passions, his anger and vengefulness, to deprive him of the presence of his son and daughter in his life on earth. Through the prayers of these Holy Martyrs, may our human families upon the earth be blessed with the grace to overcome the passions that, tragically, divide so many of them. May love, which springs from the very Being of God, Who created us to live and flourish in this gracious gift, inspire and energize us all to give everyone the love for which we all yearn, so that we, too, might experience, ever more fully, that grace which is

qui Gabdelas a enduré pareil que les a enduré Saint Dada.

Lorsque sa sœur, Casdoe, désobéissant aux ordres de leur père, a visité Gabdelas en prison, lui apportant de l'eau (par coïncidence l'eau éteint le feu, que les zoroastriens ont vénéré comme un symbole de leur divinité), elle aussi, a commencé à croire et à confesser sa foi en Christ, Qui a supporté Ses disciples dans leur témoignage de Son chemin de l'amour et du pardon. Il est dit que le séjour de Gabdelas dans la prison de Shapur a amené la guérison physique à certains de ses compagnons de captivité - et l'un d'eux, un sorcier nommé Gabral, a également commencé à confesser le Christ, et est devenu un compagnon de martyr. Shapur n'a pas eu de pitié pour sa fille. Il l'avait faite battue et jetée en prison ainsi.

Saint Gabdelas a prié pour Casdoe et lui a assuré que ses souffrances ne dureraient pas longtemps. Il se prépare à la mort, regrettant seulement qu'il n'ait pas été baptisé. Un jour, il a vu deux prêtres, Dadias et Abdi, et leur a demandé d'apporter de l'eau et de l'huile pour un Baptême. À ce moment, un nuage a éclipsé les hommes, a versé de l'eau et de l'huile sur Gabdelas et une Voix se fit entendre proclamer: «Serviteur de Dieu, tu a déjà été baptisé». Son visage devint rayonnant et le parfum emplit l'air. Sa fidélité a été sous peu couronnée par la mort d'un Martyr. Casdoe fut bientôt baptisé par Dadias, à qui Saint Gabdelas s'est apparu avec un vaisseau de l'huile, pour lui demander de donner ce Mystère avec l'Eucharistie à sa sœur en prison. Elle s'endormit dans le Seigneur dès sa réception des Sacraments.

Et ainsi la famille du Christ a été enrichie par ces quatre Saints Martyrs. (Le nom de Saint-Gabral n'apparaît pas dans la plupart des calendriers, mais nous le voyons dans l'icône que nous avons

continually at work, transforming enemies into friends forever. Amen.

reproduite, dont l'original, avec une partie de leurs Saintes Reliques la dedans, est à Moscou.) Le malheureux roi Shapur II permit à ses passions, sa colère et de vengeance, de le priver de la présence de son fils et sa fille dans sa vie sur terre. Par les prières de ces Saints Martyrs, que nos familles humaines sur la terre seront bénies avec la grâce de surmonter les passions qui, tragiquement, divisent beaucoup d'entre eux. Que l'amour, qui naît de l'Être même de Dieu, Qui nous a créés pour vivre et s'épanouir dans ce don de la Grâce, nous inspire et nous incite tous à donner à chacun l'amour pour lequel nous aspirons tous, afin que nous aussi, nous pourrions éprouver, de plus en plus, cette grâce qui est toujours au travail, en transformant les ennemis en amis pour toujours. Amen.